

Братя Грим
Учителят магьосник

Живял някога цар, който имал много красива дъщеря.

Един ден, когато в града имало голям празник, синът на беден селянин я зърнал, влюбил се в нея и оттогава загубил и сън, и покой. Накрая не издържал и изпратил послание до царя, в което го молел да му даде дъщеря си за жена. Когато прочел посланието, царят се изсмял, учудил се на смелостта на момъка и рекъл:

– Съгласен съм. Ще му дам дъщеря си за жена, но само ако изучи занаят, който никой на света не знае.

Тогава бедният момък отишъл при един чужденец, преселил се отсоро в царството, но вече прочут със своите умения. Ала никой не знаел, че той не бил научил никого на нищо – използвал учениците си за слуги, не ги хранел, а някои от тях омагьосвал. Чужденецът имал дъщеря, която била магьосница. Когато видяла бедния момък, тя се влюбила в него и решила да му помогне. Скрила го от баща си и започнала тайно да го учи на своите умения.

Не след дълго момъкът се върнал у дома и разказал на баща си какво е научил. Той го похвалил и добавил с мъка на сърцето:

– Исках да те посрещна, сине, както подобава, ала нямам дори трошица хляб – съвсем осиромашах.

– Не тъгувай, тате – отговорил момъкът, – сега ще се превърна в кон, а ти ме отведи на пазара и ме продай за хиляда жълтици. Така ще имаме с какво да живеем.

Момъкът излязъл на двора, но не щеш ли, чужденецът магьосник го зърнал, разбрал, че дъщеря му го е измамила, и решил при пръв удобен случай да убие момъка. А момчето, както обещало на баща си, изрекло няколко магически слова, превърнало се в прекрасен кон и двамата отишли на пазара. Там селянинът продал коня на царските конегледачи за хиляда жълтици. Той се зарадвал, купил хляб, месо и вино и весел се запътил към дома си. Ала каква била изненадата му, когато заварил сина си да го чака пред вратата. Радостта му била толкова голяма, че забравил да попита момчето как е станало това чудо и рекъл:

– Мили сине, добре ще е сега, като имаме парици, да си купим малко земя.

– Добре, тате – отговорил момъкът.

На другата сутрин той се превърнал в хубава породиста крава и двамата отново отишли на пазара. Там обаче бил магьосникът, който купил кравата и я отвел къщи. Повикал дъщеря си и наредил:

– Донеси веднага големия нож, ще заколя кравата.

Но девойката нали също била магьосница, досетила се, че кравата е

нейният любим, и каза:

– Тате, не знам къде се е загубил големият нож. Аз ще държа кравата, а ти отиди да го потърсиш.

Магьосникът се съгласил, а дъщеря му веднага пуснала въжето. В този миг от устата на кравата се чули магически думи и тя се превърнала в гълъб, който отлетял в небесата. Като видял това, магьосникът се превърнал в ястреб и полетял след гълъба. Ала малко преди да го настигне и убие, момъкът се превърнал в жаба. Магьосникът тутакси се превърнал в чапла, но щом приближил жабата, тя станала на яребица. Тогава магьосникът се превърнал в сокол и отново я подгонил. И тъкмо да я настигне, когато яребицата прелетяла над дворецовата градина и се превърнала в розов храст. Ала в градината имало толкова много розови храсти, че магьосникът не можал да разбере кой храст е момъкът. Затова се превърнал в славей и запял. Принцесата чула песента на славея и се показала на прозореца. Изведнъж забелязала, че в градината има нов прекрасен розов храст. Веднага изтичала в градината, откъснала най-хубавата роза и я занесла на баща си. Като видял това, магьосникът се преобразил на музикант и засвирил на виолината си чудна нежна мелодия. Царят много я харесал и похвалил музиканта. Тогава лукавият магьосник поискал розата за награда, но царят не се съгласил. Поискал я втори път, но царят се ядосал и хвърлил розата на пода. В същия миг на нейно място се появила купчина царевични зърна. Магьосникът веднага се превърнал в кокошка, която започнала да кълве зърната. Изкълвала всичките освен едно, което се търкулнало под трона. То се превърнало в огромна котка, която се хвърлила върху кокошката и я изяла цяла-целеничка. После котката се превърнала в момък, който се поклонил на царя. Той бил толкова изненадан, че веднага се съгласил да му даде дъщеря си за жена. Веселбата продължила четиридесет дни и нощи. Такава сватба никой по света не бил виждал, нито пък ще види.

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки

Превод – Димитър Стоев

Илюстрации – Антония Дончева

Редактор – Петя Дочева

Технически редактор – Иван Додов

Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2542>]